

Er bleek nog meer aan de hand te zijn. Toen het personeel mocht binnenkomen bleken de vrouwen 'als van de minste opvoeding' tegenover elkaar te staan, de een schreeuwde tegen de ander 'Gij zijt een slang' en de hulponderwijzer werd beschuldigd te hebben gezongen 'Recht voor allen, de directeur moet vallen'. In *Onze Kinderen*¹⁵ kwam de korte mededeling: '30 April ging de Heer de Haas ons verlaten met eenige leden van ons personeel die wij toebidden dat God ze zegene en nog tot een zegen mag stellen'.

Op 12 februari 1890 was een grotendeels nieuw bestuur aanwezig, met drie hervormden, Jhr. Mr. L. van den Berch van Heemstede (penningmeester), Mr. Fr. K. van Lennep en Dr. J. Th. de Visser (in 1908 benoemd tot voorzitter) en één lutheraan Ds. C. W. Pohlmann (secretaris). De Visser zei dat het 'ancien régime' afgelopen moest zijn, hij decreteerde dat administratie en financiën niet meer in handen van de directeur mochten blijven en stelde voor, aan het hoofd van de Stichting een 'ontwikkeld intellectueel iemand' te benoemen die 'door ontwikkeling en beschaving boven allen stond'. Voor dat laatste voelde Geel niet, hij wilde 'het liever probeeren met eenvoudige degelijke lieden die getoond hebben handen aan hun lijf en een hart in hun lichaam te hebben'. De beslissing werd aangehouden. Mej. Smit waagde een schot, door in 1890 het bestuur mee te delen te willen trouwen met J. Kroon en dan met hem de directie uit te oefenen. Maar het bestuur weigerde, waarop zij het verzocht haar mededeling als niet gedaan te beschouwen.

Na 1890 is de situatie in en om de Stichting aanmerkelijk verbeterd. Het was het jaar waarin haar eerste scheurkalender uitkwam. Er was nog geen inwonende directeur, maar Geel kwam uit Amsterdam eenmaal per week over om de zaken te regelen en dat bleek goed te werken. In 1893 zei hij eindelijk ja tegen het hem al vaker gedane verzoek zelf directeur te worden. Op 13 maart 1894 tekenden Geel en het bestuur een overeenkomst. Intussen was het aantal kinderen tot een maximum opgelopen; op 1 januari 1895 waren er 199 jongens en 109 meisjes. Voor hen was als personeel beschikbaar, zoals het maandblad in 1895 berichtte, vier onderwijzers, een onderwijzeres, een administrateur, twee magazijnmeesters, een kok, een kleermaker, een timmerman, een schoenmaker, een schilder en zes juffrouwen voor de was en de huishouding. Naast hun gewone vakwerk hadden zij om beurten toe-

15. OK mei 1890.